

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO.

VIRGINI DEIPARÆ, ET S. LUCAE

Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS

manè discutienda, in Scholis Medicorum, die Jovis

undecimâ Januarii M. DCC. XXXI.

M.ⁱ ANTONIO NICOLAO GUENAULT,

Doctore Medico, Præsîde.

An à facili Perspiratione, Vita longior?

I.

ITÆ longitudo vel brevitâs, à consensu inter fluida & solida omninò dependet. Fluida non retardentur, solida non impediuntur, viget sanitas. Tandiu sani vitam degimus, quandiu fluxilis est sanguis, & flexibiles fibræ. Ubi inspissatur ille, vel hæc rigent, aut morbo tentamur, aut consenescimus. Undenam istud? Quia inspissatus sanguis canaliculos, & meatus immensè tenui-

non recipiunt

tatis non permeat; quia crispatis fibris, succis præcluditur via. Hinc senectus protrahi non solet nisi perspirabile corpus effeceris; alioquin tenuēs emorientis flammulæ scintillas citò restinxis. Fauſta illi contigit Natura cujus corpus experitur effluuium, eò ſalubriùs, quò ſubtiliùs, eò pejùs, quò parciùs. Felices! ſi parili ſorte, cum omnibus actum eſſet; ſed Naturæ beneficiis gaudere non omnibus æque datum eſt. Non omnibus facilis eſt Perſpiratio. Non omnibus ea eſt corporis diſpoſitio rara, cujus ope perfectiores eduntur functiones, morbi faciliùs curantur, Vita felicior longiorque producitur.

I I.

Lib. de Alim. v. 6.

DIUTURNITATEM Vitæ, quam omnes in votis habent, laudabilibus ſæpè obſcurat Natura principiis; aſt illam cheu! Morum, Morborumque iniquitas ſæpiùs præſcindit. Miſerum hominem! qui affigit humi divinæ particulam auræ; qui dotes non ſervat, ſed diſperdit. Miſeriores qui innumeris propè modum obnoxius eſt infirmitatibus. Miſerrimum qui ſæpè ex propriâ Naturâ morbus eſt. Hinc venerandus Couſ, quibus corpus male tranſpirat, ſi cum in morbos inciderint, difficiliùs reſtituuntur; quia per corporis halitus, ſufficienter eliminari nequeunt pravi humores. Supervacaneâ quin etiam humorum farragine libertas functionum impeditur. Igitur qui domi habet quo ſibi plaudat, cui patentia ſunt fibrarum interſutia, cutisque ſpiramenta, faciliùs vim vi repellere poteſt, hoſtemque minori negotio fugat.

I I I.

*M. Malpighii
Anat. Plant.*

QUEMADMODUM vegetabilibus, folia, corticem: Natura conceſſit, ut completâ coſtione deſcæcator in ipsis redditus nutritius: ſuccus, maturitati fructuum & ſeminum conſuleret, ita animalibus tribuit cuticulam-cutemque, ut ſuccus nutritius percurſando exiguos meatus, novam partium elaborationem novumque fluorem adipiſcatur, inutilia ſeparentur, patentibus oſtiolis eliminentur, & tandem reduxerit interiora animalis nutriet & vivificet. Cutis totum corpus inveſtiens, ſanguinis univerſale-emanſtorium, laniatur à multis; ſed dicam, illius ſtructura penè in abſcondito eſt. Naturæ ſcrutatori obvia venit cuticula membrana pellucida, tactûs medium, ſenſûs expers. Cutem adverſus externas injurias defendit, moderaturque nimiam ſuccorum avolutionem. Non ex vaporum corporis condensatione, non ex cuti-induratâ, eam etenim foetus in aquis Amnii ſortitur. Aquæ tepidiſſimæ auxilio ſublata cadaveris cuticulâ, obvia venit membrana ea fortis valida, cujus exterior ſuperficies perforata, cuticulæ proceſſibus. mollium ſiſtularum æmulis, aditum præbet; interior verò cum pinguedine coheret. Hæc in ~~omni ſanctum~~ dilatari capax, ex ramulis vaſorum ſan-

quæquævis

guiferorum, lymphaticorumque expansis, ex copiosissimis nervulis, Aponevrosium filamentis extremis constructa est. Hæc perspirationis organum, sed non sola; nam ad hanc robur cordis, pulmonum structura & motus, arteriarum pulsus, venarum undulatio, lymphaticorum tonus, fibrarum elater pertinere videntur; totius tandem machinæ vasa, utilia retinent, superflua propellunt, concocta dimittunt.

I V.

SANGUIS vitæ fons, vitam ipse brevi destrueret, ni circuitum suum huc lentè, huc velociter peragens, varia reperiret incunicula per quæ defœcari, seque liberare posset. Tota est vasculosa partium structura, ut dum arctos arteriarum ductus interluit sanguis, per earum meacula porosque excretorios, corpori insensas particulas efferat, atque rejiciat. Tunc eò minùs ægrotant corpora, salubriùsque degunt. Perenni fluxu à corde ad habitum fertur cruor, ut purior evadat. Exiles ad capillarium tubulos cum appulit, simplici Mechanice lege, suam eorum in osculis deponit Lympham; rutilantes enim globuli paulò crassiores quàm ut ea subire queant; per patentiores venarum tubos feruntur, cordi & arteriis committendi, mox comminuuntur, attenuantur, transpirationi materiem suppeditaturi Lympha nutritionis est perindè ac perspirationis Materia. Pars alia gelatinæ similis, fibris applicatur, easque pervadens mucositate suâ earum mollietiem, extensionem, blandamque oscillationem promover. Pars alia subtilior per dehiscencia cutis spiramenta tenues in auras evanescit. Sed quid dicam, omnis Lympha repetitis vasorum ictibus, fluidorum circuitibus, seriùs ociùsve, expellitur, & vacuatur; omnium etenim functionum terminus perspiratio; quæ, si facilis, functionum integritas, causarum morbosicarum non ita difficilis reperitur expulsio. Cur etenim feralis Variolarum morbus pueris juvenibusque tam mansuetus serpit? facilis est perspiratio. Cur in adultis & senibus tam noxia tabes? Adest fibrarum rigiditas quâ Pororum libertas præpeditur.

V.

DENSIOR habitus Vitæ compendium est, & ad interitum præceps. Ab eo omnis ferè morborum illuvies. Sanguis si copia peccet, gravia infert detrimenta, vix noceret si distillaretur. Putredo, Vitæ fundamenta quatit, perspirationis libertas irritum facit illius maleficium. Caloris oppressio Naturæ opera interturbat, vegetiora fient si gementem sub pondere levaveris. Diariam febrem sine periculo non jactitat Medicina, ubi vaporibus præclusus est aditus. Alienos hostes reformidat Natura, domesticos vix persentiscit, dum illorum impetus vel frangit, vel eludit patente publicâ viâ. Calidi &

4

humidi faciliores audiunt, non ab ingenio; quo Melancholicis cedere dicuntur, sed diuturnitate vitæ, quàm liberæ debent perspirationi. Frigidi & sicci senescunt ante senectutem, vix adolescunt, cum exiguus qui illis inest spiritus, vix spirat. Homini nihil tam metuumdum quàm à se-ipso. Felicior igitur illorum conditio, qui habitum Porosum quem contraxerunt ab ortu, rectâ vivendi ratione tuentur, diùque illius beneficio immunem Vitam producant.

Ergò à facili Perspiratione Vita longior.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Emmanuel Mauritius du Verney.	M. Joannes - Franciscus Leaulé.	M. Egidius Adam.
M. Ludovicus - Claudius Bourdelin Chirurgia Professor à Regiâ Scientiarum Academiâ.	M. Antonius Millet.	M. Camillus Falconet, Regiæ utriusque Aula Equestræ, Medicus ordinarius.
M. Michaël-Ludovicus Vernage Consiliarius, Medicus Regis Ordinarius.	M. Michaël Peaget.	M. Hyacinthus - Theodorus Baron, Facultatis Decanus.

Autor. Proponēbat Parisiis, JOANNES-BAPTISTA CHOMEL DE JOINVILLE Parisinus, Baccalaureus Medicus, A. R. S. H. 1731.
à sextâ ad meridiem.